

Λίγο απ' όλα

Ανδρέας Δ. Νικολάρας
Τσιφούτης και καμαριέρα
Δυωδία

Λίγο απ' όλα (Ημερολόγιον Γελοιογραφικόν), Αθήνα(1895), σ. 101-103

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ ΚΑΙ ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

(Δυσφδία τονισθείσα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ τοῦ Ὁδείου **Γεωργίου Δούκα** καὶ ἐκτελεσθείσα πλειστάκις ἀπὸ τῆς σκηνῆς ὑπὸ τῶν καλλίστων ἠθοποιῶν **Μαντίνας Πομόνη** καὶ **Ἀνδρ. Φιλιππίδου**).

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Πάρτε, κυράδες, γυαλικά, πάρτε καὶ μαστραπάδες,
ἀνοῖξτε τὸ κεμέρι σας σ' ἐμᾶς τοὺς φουκαράδες.
Ἄκούσατε μιὰ συμβουλὴ κ' ἐμένα τοῦ τσιφούτη,
πάρτε ποτήρια γιὰ γλυκὸ καὶ πιάτα γιὰ ῥαροῦτι.
Νοικοκυριὸ κυττάξετε νάχετε μὲς τὸ σπίτι,
καὶ ὄχι λοῦσα μοναχὰ καὶ κονδυλένια μύτη
Καὶ σύ, κυρά, ποῦ βουλευτὴς ὁ ἄνδρας σου θὰ γείνη,
πάρε ποτήρια νὰ κερνάς αὐτὸν ποῦ ψῆφο δίνει,
καὶ ὅταν ἔβγη βουλευτὴς, μὲς τῆς χαρᾶς τῆ φούρια,
κυρά μου, ὅλα σπάσε τα καὶ πάρε ἄλλα καινούρια.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ (ἐκ τοῦ παραθύρου)

Ἄ, ναί, τὸ ξέρω, βέβαια, τσιφούτη, σοῦ ἀρέσει
Σὰν σπᾶμε τὰ ποτήρια μας βάζεις στραβὰ τὸ φέσι

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Αὐτὸ κ' ἐγὼ τὸ διάφορο στῆς ἐκλογαῖς σας ἔχω
 κάτω ἀπ' τὰ παράθυρα τῶν βουλευτῶν ποῦ τρέχω....
 θέλει ὁ τραμποῦκος σὰν μεθ' ἃ νὰ σπάζη καὶ ποτήρια...
 ἄς εἶν' καλὰ ἢ ἐκλογαῖς καὶ κάτι πανηγύρια

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ (κατερχομένη τὴν σκηνήν)

Τσιφούτη παραδόπιστε, κάνεις χρυσὸ κεμέρι.

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Μὰ ἔχω καὶ χρυσὴ καρδιά, χρυσὸ μου περιστέρι! . . .

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ (γελῶσα)

Τσιφούτης καὶ καρδιά χρυσὴ . . .

ξέρω ποῦ σοῦ πονᾷ . . .

χρυσὴ καρδιά ἂν εἶχες σύ,

τὴν ἔκανες λιανὰ

Ἔτσ' εἶσθε ὅλοι γιὰ γενιά· σὲ ξέρω ἀπ' τὰ γένεια

Πές μου τί γιαλικά πουλᾷς;

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Ποτήρια κρυσταλλένια.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Καὶ πόσο τὰ πουλεῖς αὐτά; τί θέλεις στὴ ντουζίνα;

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Στὸ κάθε βάζο ἕνα φιλι.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Μ' ἐπῆρες γιὰ κουζίνα;

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Φθάνει ποῦ εἶσαι ὡμορφη.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Κακὴ ψυχρὴ σου ἡμέρα!
 Φεύγα, Τσιφούτη, ἀπ' ἐδῶ κ' ἐγὼ ἡμαί καμαριέρα.

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Στὴν ἀγκαλιά μου νὰ σὲ ἴδῶ, χρυσὸ μου περιστέρι.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Τράβα, Τσιφούτη, άνοικτά.

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Θενά σέ κάμω ταϊρι.

(Δυφδία) Ἔχω χρυσῆ καρδιά ἐγώ
για ὠμορφες ψοφῶ,
ὠμορφῆ πάντα κυνηγῶ,
ένα φιλι διψῶ

Δός μου το, φῶς μου, τὸ φιλι·
φεύγει ὁ καιρός, περᾶ . . .
κρίμα ποῦ φαίνεσαι καλῆ
καὶ εἶσαι μιὰ χαρά.

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Τσιφούτης καὶ καρδιά χρυσῆ . . .
ξέρω ποῦ σοῦ πονᾶ . . .
χρυσῆ καρδιά ἂν εἶχες σύ,
τὴν ἔκανες λιανά

Τίποτ' ἐσύ ἀπ' τὸν παρᾶ
ἄλλο δὲν ἀγαπᾶς
μὲ τὸν παρᾶ κάνεις φτερᾶ
στὸ διάβολο νὰ πᾶς . . .

ΤΣΙΦΟΥΤΗΣ

Ἔχω καρδιά 'ναι, μὴ γελᾶς,
δοκίμασέ με πρῶτα
κ' ἔπειτα γέλα, χά, χά, χά,
ἀφράτη μου μπομπότα!

ΚΑΜΑΡΙΕΡΑ

Ἐσύ καρδιά, χά, χά, χά, χα,
θὰ σκάσω ἀπ' τὰ γέλια
ὅποιος πεινᾶ χά, χά, χά, χά,
'νειρεύεται καρδέλια

Ἄνδρέας Δ. Νικολάρας